65. භද්දාලි සූත්‍රය.

---

1. **මා** විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත් නුවර අනේපිඩු මහා සිටුහුගේ ජේතවන නම් වූ ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කළහ. එකල්හි වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ "මහණෙන"යි භික්ෂූන්ට කථා කළහ "පින්වතුන් වහන්ස "යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යයතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාලහ.

2. "මහණෙනි, මම වනාහී දිනකට එක් ආහාරයකින්ම යැපෙමි. මහණෙනි, මම උදය කාලයේ ආහාරයම වළඳන්නෙමි . එහෙයින්ම මම ආබාධ නැති බවද, නිදුක් බවද, ශරීර සැහැල්ලු බවද, කාය බලයද, ශරීරයේ සැප විහරණයද ලබමි. මහණෙනි, තෙපිද එක් ආහාරයක් පමනක් වළඳින්නාහු ආබාධ නැති බවද, නිදුක් බවද, ශරීර සැහැල්ලු බවද, කාය බලයද, ශරීර සැප විහරණයනද ලබව්"යයි වදාලහ.

3. මෙසේ වදාල කළ, ආයුෂ්මත් භද්දාලි නම් භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය කීය. " ස්වාමීණි, මට එක් ආහාරවේලකින් පමනක් යැපීමට නොහැකි වන්නේ වෙමි. ස්වාමීණි, එක් වේලක් පමනක් ආහාර වළඳින්නා වූ මට (එපමනකින් ජීවත් විය හැකි දැයි) සැකයක් වන්නේය, කණස්සල්ලට පත් වන්නේය ."

"භද්දාලිය, එසේ නම් ඔබ යම් තැනක ආරාධනා කරන ලද්දේ වන්නෙහිද, එහිදී කොටසක් අනුභව කොට, කොටසක් ගෙන ගොස් පසුව වළඳව, එසේ වළඳන ඔබ යැපෙන්නෙහිය."

"ස්වාමීණ, මම එසේද වළඳන්නට නොහැකිවීමි. ස්වාමීණ, එසේද වළඳන්නා වූ මට (එපමනකින් ජීවත් විය හැකිදැයි) සැකයක් වන්නේය. කණස්සල්ලට පත් වන්නේය. " ඉක්බිති අයුෂ්මත් භද්දාලි භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් (එක් වරක් පමණක් වැළඳීමේ) ශික්ෂා පදය පනවනු ලබන කල්හි, භික්ෂු සඞඝයා ශික්ෂාපදය සමාදන් වනු ලබන කල්හි (එය රැකීමට) නොහැකි බව පළ කලේය. ඉක්බිති ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්ෂාව නොපුරන්නෙක් යම් සේද එමෙන් ආයුෂ්මත් භද්දාලි භික්ෂූව එම තෙමස මුළුල්ලෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හමු වීමට නොපැමිණියේය.

4. ඒ කාලයෙහි බොහෝ භික්ෂූහු සිවුරේ කටයුතු නිම වූ පසු තෙමසකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ චාරිකාවෙහි වඩිතියි භාග්‍යයතුන් වහන්සේගේ සිවුරක් මසත්.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් භද්දාලි භික්ෂූව, ඒ භික්ෂූහු යම් තැනකද එහි ගියේය. එහි ගොස් භික්ෂූන් සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කල යුතු කථාව කොට එක් පැත්තක හුන්නේය. එක් පැත්තක හුන් භද්දාලි භික්ෂුවට ඒ භික්ෂූහු මේ කාරණය කිවැහුය. "මෙම සිවුරෙහි කටයුතු නිමවූ

පසු තුන් මාසයක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ චාරිකාවෙහි වඩින හෙයින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පරිහරනය පිනිස මෙම සිවුරක් මසනු ලැබේ. (කියායි.)

"ආයුෂ්මත් භද්දාලිය, එබැවින් ඒ ඇවැතක්ය (වරදඃ- ශික්‍ෂා පදය පැනවීමේදී නොපිලිගැනීම) හොඳින් සිහිකරව ඔබට පසුව පලිබෝදයක් (දුෂ්කරයක්) නොවේවා" යි (කීහ.)

5. ආයුෂ්මත් භද්දාලිය භික්‍ෂුව, "එසේය ඇවැත්නි" යි ඒ භික්‍ෂූන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක්හිද, එතැනට පැමිණියේය. (එහි) පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එක් පැත්තක හුන්නේය. එක් පැත්තක හුන් භද්දාලි භික්ෂුව භගාවතුන් වහන්සේට මේ කාරනය කීය. "ස්වාමීනි, යම් බඳුවූ මම භගාවතුන් වහන්සේ විසින් ශික්‍ෂාපදය පනවන කල්හි, භික්‍ෂු සඞ්ඝයා ශික්‍ෂාපදය සමාදන්වන කල්හි, අනුත්සාහය පළ කෙලෙම්ද, (ඒ) වරද බාලයකුසේ, මුලාවූවකුසේ, අව්‍යක්තයකුසේ, මා ඉක්ම පැවැත්තේය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ වරද නැවත නොකරනු පිණිස මාගේ වරද වරද වශයෙන් පිළිගන්නා සේක්වා"යි, කියායි.

6. "භද්දිලිය, මා විසින් ශික්‍ෂාපදය පණවනු ලබන කල්හි, භික්‍ෂු සඞ්යා ශික්‍ෂාපදය සමාදන් වන කල්හි යම් බඳුවූ ඔබ අනුත්සාහය පළ කලෙම්ද එබැවින් බාලයෙකුසේ, මුලාවූවකුසේ, ඔබ වරද ඉක්ම පැවැත්තෙහිය. භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, "භාග්‍යවතුන් වහන්සේද සැවැත්නුවර වසති, භද්දාලිය භික්‍ෂුව ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාවන් නොපුරන්නෙකැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේද මෙසේ මා ගැන දැනගන්නාහයි සිතාවත් ඔබ ශාසන ශික්‍ෂාව පිරීමට උත්සාහ නොගන්නා ලද්දේය.,

"භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, බොහෝ භික්‍ෂූහු සැවැත්නුවර වස් වැසුවාහුය, භද්දාලි භික්‍ෂුව ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාවන් නොපුරන්නෙකැ"යි ඔවුන් දැනගනිත් යන මේ කාරණය ඔබ විසින් සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද්දේය.,

"භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, බොහෝ භික්‍ෂුණීහුද සැවැත්නුවර වස් එළඹියාහුය, භද්දාලි නම් භික්‍ෂුව ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාව නොපුරන්නෙකැ"යි ඒ භික්‍ෂුණීහුද මා දැනගන්නාහ යන මේ කාරණය ඔබ විසින් සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද්දේය.

"භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, බොහෝ උපාසකයෝ සැවැත්නුවර වෙසෙත්. භද්දාලිය නම් භික්‍ෂුව ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාවන් නොපුරන්නෙකැ"යි ඔව්හුද මා දැනගන්නාහුය යන මේ කාරණය ඔබ විසින් සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද්දේය.

"භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, බොහෝ උපාසිකාවෝ සැවත්නුවර වෙසෙත්. භද්දාලිය නම් භික්‍ෂුව ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාවන් නොපුරන්නෙකැ"යි ඒ උපාසිකාවෝද මා දැනගන්නාහ යන මේ යන මේ කාරණය ඔබ විසින් සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද්දේය.

“භද්දාලිය, ඔබ විසින් කලයුත්ත නොකලයුත්ත දැන නොගන්නා ලද්දේය, නොයෙක් අන්‍ය තීර්ථක මහණ බමුණෝ සැවැත්නුවර වස් එළඹියාහුය. භද්දාලිය නම් භික්ෂුව ශ්‍රමන ගෞතමයන්ගේ ශ්‍රාවක තෙරුන් අතරෙන් කෙනෙක්වද ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේ ශාසනයෙහි ශික්ෂාවන් නොපුරන්නෙකැ” යි ඔවුහුද මා ගැන දැනගන්නාහ යන යන මේ කාරණය ඔබ විසින් සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද්දේය.

7. “ස්වාමීනි, යම්බඳුවූ මම භග්‍යවතුන් වහනසේ විසින් ශික්ෂාපදය පනවන කල්හි, භික්ෂු සඞ්යා ශික්ෂාපදය සමාදන් වන කල්හි අනුත්සාහය පළ කලෙම්ද (ඒ) වරද බාලයෙකුසේ, මුළාවූවකුසේ අව්‍යක්තවූවකුසේ, මා ඉක්ම පැවැත්තේය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහනසේ ඒ වරද නැවත නොකරණු පිණිස මාගේ වරද වරද වශයෙන් පිළිගන්නා සේක්වා.”

”භද්දාලිය, මා විසින් ශික්ෂාපදය පනවනු ලබන කල්හි භික්ෂු සඞ්යා ශික්ෂාපදය සමාදන්වන කල්හි යම්බඳුවූ ඔබ ඔබ අනුත්සාහය පළ කෙළෙහිද එබැවින් බාලයෙකුසේ මුළාවූවකුසේ, අව්‍යක්තයෙකුසේ ඔබ වරද ඉක්ම පැවැත්තෙහිය.(සමාදන් නොවූයේය)

“භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නෙහිද? මේ ශාසනයෙහි (චිත්ත, පඤ්ඤා යන) දෙපසින් මිදුනු හෙයින් **උභතොභාග විමුත්ත**[1]වූ භික්ෂුවක් වේද, මම ඒ භික්ෂුවට “භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව” යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?”

“ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය”,

8. ,භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නෙහිද? මේ ශාසනයෙහි **පඤ්ඤාවිමුක්ත**[2] භික්ෂුවක් වන්නේද, , මම ඒ භික්ෂුවට “භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව” යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?”

“ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය.”

“භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නේද? මේ ශාසනයෙහි **කායසක්ඛි භික්ෂුවක්**[3] වන්නේද, මම ඒ භික්ෂුවට , “භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි

---

[1] A bhikkhu released both ways. ’***ubhatovimutto***’ A bhikkhu released both ways literary knows the release and he experiences that release here and now. That is he experiences the release that he knows with the body here and now. eg. He is not touched by any contact at one or the other doors of mental contact. He also has experienced this through the jhanas.

[2] Released through wisdom. ***’pagnnaavimutto’*** He literary knows the release, and he experiences it in jhanas and higher absorptions.

[3] A body witness of the path. ***’kaayasakkhi’*** The body witness of the path, once in a way has experienced the path. He has to make much effort to experience the results here and now. Yet he is quite safe and would experience its results at least on his death bed.

වැතිර සිටුව" යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?"

"ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය",

9. ,භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නේද? මේ ශාසනයෙහි **දිට්ඨප්පත්ත භික්ෂුවක්** [4] වන්නේද, මම ඒ භික්ෂුවට , "භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව" යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?"

"ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය",

"භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නේද? මේ ශාසනයෙහි **සද්ධාවිමුත්ත භික්ෂුවක්**[5] වන්නේද, මම ඒ භික්ෂුවට , "භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව" යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?"

"ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය",

10. ,භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නේද? මේ ශාසනයෙහි **ධම්මානුසාරී භික්ෂුවක්**[6] වන්නේද, මම ඒ භික්ෂුවට , "භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව" යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?"

"ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය",

,භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නේද? මේ ශාසනයෙහි **සද්ධානුසාරී භික්ෂුවක්**[7] වන්නේද, මම ඒ භික්ෂුවට , "භික්ෂුව, එව, (මට මේ ගොහොරුවෙන් එපිටට යාමට ඒ දණ්ඩක් සේ) මේ මඩෙහි වැතිර සිටුව" යි කියන්නේ නම්, ඉදින් ඒ භික්ෂුව (එසේ) වැතිරෙන්නේද, අන් යමක් මඩෙහි ලන්නේද, නොහැකියයි කියන්නේද?"

---

[4] One come to righteousness of view. ’***ditthipatto***’ The one come to righteousness of view is safely gliding on the path. He also is safe and would experience, results on his death bed, to the extent of his attainment, if he does not make effort here and now.

[5] One released through faith. ’***saddhaavimutto’*** The one released through faith has a lot of faith in the enlightenment of the Blessed One, in the Teaching and in the Community of bhikkhus. On account of it he is released through faith. He is safely on the path and the maximum number of births left for him would be seven, even if he becomes lazy and indolent.

[6] The one faring according to the Teaching ‘***dhammaanusaari***’ He leads a life according to the Teaching and if he is not lazy and indolent, is sure to enter the stream of the Teaching.

7 One faring according to faith. ’saddhaanusaari’ The one faring according to faith too is sure to enter the stream of the Teaching, if he is not lazy and indolent.

“ස්වාමීනි, එසේ නොවන්නේය”,

“භද්දාලිය, ඒ කුමකැයි සිතන්නෙහිද? භද්දාලිය, ඉදින් ඔබ (ඒ කාලයෙහි) උබතොභාග විමුත්තියෙක් හෝ, පඤ්ඤා විමුක්තියේක් හෝ, කායසක්ඛී වූවෙක් හෝ, දිට්ඨප්පත්තයෙක් හෝ සඩාවිමුක්තියෙක් හෝ, ධම්මානුසාරී වූවෙක් හෝ, සඩානුසාරී වූවෙක් හෝ වූයෙහිද? ,එසේ නොවූයේය.”.

“භද්දාලිය, එසේනම් ඔබ හිස් වූවෙක් නොවේද? බැහර කරන ලද්දෙක් නොවේද, වරද කරන ලද්දෙක් නොවේද, මුලාවට පත්වූවෙක්ව හුන්නේ නොවේද?”,

“එසේය, ස්වාමීනි. ස්වාමීනි, යම් බඳු මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශික්‍ෂා පදය පනවන කල්හි, භික්‍ෂු සංඝයා ශික්‍ෂා පදය සමාදන් වන කල්හි අනුත්සාහය පළකලෙම්ද, බාලයෙකුසේ මුලාවූවකුසේ, අදක්‍ෂයෙකුසේ වරද මා ඉක්ම පැවත්තේය. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මගේ වරද වරද වශයෙන් නැවත සංවරය පිණිස පිළිගන්නාසේක්වා.”

11. “භද්දාලිය, යම්බඳු ඔබ මා විසින් ශික්‍ෂාපදය පනවන කල්හි, භික්‍ෂු සංඝයා ශික්‍ෂා පදය සමාදන් වන කල්හි, අනුත්සාහය පළකලෙහිද, එබැවින් ඔබ බාලයෙකුසේ මුලා වූවකුසේ, අදක්‍ෂයෙකුසේ වරද ඉක්මවා ගියේය. භද්දාලිය, ඔබ වරද වරද වශයෙන් දැක ධර්මයවූ පරිදි පිළියම් කෙරෙහිද, ඔබගේ ඒ වරද ට අපි සමාව දෙමු. භද්දාලිය, යමෙක් වරද වරද වශයෙන් දැක ධර්මයවූ පරිදි පිළියම් කරයිද, නැවත සංවරයට පැමිණේද, එය ආර්‍ය්‍යවිනයයි කියනලද මේ ශාසනයෙහි දියුණුවවේ.”

“භද්දාලිය, මේ ශාසතෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාපදයන් නොරකින ඇතැම් භික්‍ෂුවක් වේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. “මම මනුෂ්‍ය ධර්මයට වඩා උසස්වූ ආර්‍ය්‍යභාවය ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කිරීමට සමර්ථ විශේෂ ඥානයක් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන්නේ නම්, ඉතා යෙහෙකි. (එය ලැබීමට) ආරණ්‍ය, රුක්මුලය, කඳුරැලිය, පර්වතය, ගුහාය, සොහොන්ය, පිදුරුබිස්සය යන විවේක ඇති සෙනසුන් භාවිතය කරන්නේ නම් යෙහෙකි.” (කියායි.)

,(ඉක්බිති) ඒ භික්‍ෂුව ආරණ්‍යය, රුක් මුලය, පර්වත මූලය, කඳු රැලිය, පර්වත ගුහාය, පාළු සොහොන් බිම්ය, මහ වනයෙහි ඉතා දුරස්ථ සෙනසුනය, එළිමහන් හිස් තැනකය, පිදුරු බිස්සය යන විවේක ඇති සෙනසුන් භාවිතය කරයි. එසේ විවේකව වසන ඒ භික්‍ෂුවට උපාද්‍යායන් වහන්සේලා දොස් කියයි, එකට වසන නුවණැති සමාන බඹසර ඇති භික්‍ෂූහුද, කාරනය දැන දොස් කියත්. දේවතාවෝද දොස් කියත්. අවසන තමාම තමාටම දොස් කියයි. ඒ භික්‍ෂුව ශාස්තෘන් වහන්සේ විසින්ද දොස් කියන ලද්දේ, නුවණ ඇති එකට වසන සමාන බඹසර ඇත්තවුන් විසින් දොස් කියන ලද්දේ, දේවතාවන් විසින්ද දොස් කියන ලද්දේ, තමා විසින්ම තමා හට දොස් කියන ලද්දේ, මනුෂ්‍ය ධර්මයට වඩා උසස් ආර්‍ය්‍ය භාවය කිරීමට සමර්ථ විශෙෂඥානයක් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ නොකරයි. ඊට හේතු කවරේද? භද්දාලිය, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්‍ෂාව සම්පූර්ණ නොකරන්නාහට එය එසේම වෙයි.

12. “භද්දාලිය, මේ ශාස්තෘ ශාසනයෙහි, ඇතැම් භික්ෂුවක් ශික්ෂාපද රකින්නෙක් වේද, ඔහුට මෙබඳු සිතක් වෙයි. “මම මනුෂ්‍ය ධර්මයට වඩා උසස්වූ ආර්‍ය භාවයට පත් කිරීමට සමර්ථ විශේෂඥානයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන්නේ නම්, ඉතා යෙහෙකි. (එය ලැබීමට)ආරණ්‍යය, රුක් මූලය, පර්වත මූලය, කඳු රැලිය, පර්වත ගුහාය, පාළු සොහොන් බිම්ය, මහ වනයෙහි ඉතා දුරස්ථ සෙනසුනය, එළිමහන් හිස් තැනකය, පිදුරු බිස්සය යන විවේක ඇති සෙනසුන් භාවිත කරන්නේ නම් යෙහෙකි.” (කියාය.) ඉක්බිති ඒ භික්ෂුව ආරණ්‍යය, රුක් මූලය, පර්වත මූලය, කඳු රැලිය, පර්වත ගුහාය, පාළු සොහොන් බිම්ය, මහ වනයෙහි ඉතා දුරස්ථ සෙනසුනය, එළිමහන් හිස් තැනකය, පිදුරු බිස්සය යන විවේක ඇති සෙනසුන් භාවිතය කරයි. එසේ විවේකව වසන ඒ භික්ෂුවට උපාද්‍යායන් වහන්සේලා දොස් නොකියයි. නුවණ ඇති එකට වසන සමාන බඹසර ඇති භික්ෂුහුද දොස් නොකියත්. දේවතාවෝද දොස් නොකියත්. තමාම තමාහට දොස් නොකියයි. (ඉක්බිති) ඒ උපාද්‍යායන් වහන්සේලා විසින්ද දොස් නොකියන ලද්දේ, නුවණ ඇති එකට වසන සමාණ බඹසර ඇති භික්ෂුන් විසින්ද දොස් නොකියන ලද්දේ, දේවතාවන් විසින්ද දොස් නොකියන ලද්දේ, තමා විසින් තමාටම දොස් නොකියන ලද්දේ, මනුෂ්‍ය ධර්මයට වඩා උසස්වූ ආර්‍යභාවය කිරීමට සමර්ථ විශේෂ ඥානයක් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරයි. ඒ භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන්ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත ප්‍රීතිය සහ සැපය ඇති ප්‍රථම ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. එයට හේතු කවරේද, භද්දාලිය, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේ ඉෂ්ඨ කරගන්නට හැකි වෙයි.

13. “නැවත භද්දාලිය, භික්ෂු තෙම විතර්ක විචාරයන් සංසිඳවීමෙන් සිත තුළ පැහැදීම ඇති, සිතේ එකඟ බැව් ඇති අවිතර්ක අවිචාර සමාධියෙන් පිහිටන් ප්‍රීතිය හා සැපය ඇති ද්විතිය ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. ඊට හේතු කවරේද, භද්දාලිය, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේ ඉෂ්ඨ කරගන්නට හැකි වෙයි.

“එසේම, භද්දාලිය, එම භික්ෂු තෙම ප්‍රීතියේ නො ඇලී උපේක්ෂා ඇත්තෙක්ව වාසය කරයි. සිහියෙන් යුත්ත වූයේ යහපත් නුවණ ඇතිව කයින් සැපවිඳී, ආර්‍යයෝ යම් ධ්‍යානයක් උපේක්ෂාව ඇත්තෙක්ව සිහි ඇත්තෙක්ව සැප විහරණ ඇත්තෙකැයි කියත්ද, ඒ තෘතිය ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරයි. ඊට හේතු කවරේද, භද්දාලිය, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේ ඉෂ්ඨ කරගන්නට හැකි වෙයි.

“නැවතද භද්දාලිය, එම භික්ෂු තෙම සැපදුක් හැර පළමුවන සොම්නස් දොම්නස් දුරුකොට දුකද නොවූ සැපද නොවූ උපෙක්ෂා සිහියෙන් පිරිසිදු බව ඇති චතුර්ථ ධ්‍යානයට එළඹ වාසය කරයි. ඊට හේතු කවරේද? භද්දාලිය, ශාස්තෘ ශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේ ඉෂ්ඨ කරගන්නට හැකි වෙයි.

14. “ඒ භික්ෂුව මෙසේ සිත එකඟවූ කල්හි, පිරිසිදුවූ කල්හි, කෙලෙස් නැති කල්හි, කෙලෙස් රහිත කල්හි, මොලොක්වූ කල්හි, කටයුත්තට සුදුසුව පැවති කල්හි, නොසැලෙන කල්හි, පෙරවිසූ කඳපිළිවෙළ දැන ගැනීමට සිත නමයි (මෙහෙයවයි). ඒ භික්ෂුව නොයෙක් ආකාර පෙරවිසූ කඳපිළිවෙළ (උපන් ආත්ම පරම්පරාව) සිහි කරයි. කෙසේද? “එක් ජාතියක්ද, ජාති දෙකක්ද,

ජාති තුනක්ද, ජාති තුනක්ද, ජාති සතරක්ද, ජාති පසක්ද, ජාති දසයක්ද, ජාති විස්සක්ද, ජාති තිසක්ද, ජාති සතලිසක්ද, ජාති පණහක්ද, ජාති සියයක්ද, ජාති දහසක්ද, ජාති සියක් දහසක් නොයෙක් විනාස වෙමින් පවතින කල්පයන්ද, නොයෙක් හැදෙමින් පවතින කල්පයන්ද, නොයෙක් විනාශවන හෝ හැදෙන කල්පයන්ද, අසුවල් තැන් වීම් මෙනම් ඇත්තෙම් මේ ගෝත්‍ර ඇත්තෙම් මේ පාට ඇත්තෙම් මේ කෑම ඇත්තේම් මේ සැප දුක් වින්දෙම් මේ ආයුෂ කෙළවර කොට ඇත්තෙක් වීම්. ඒ මම එයින් චුත වූයෙම් අසුවල් තැන උපන්නෙම් එහිදු මෙනම් ඇත්තෙම් මේ ගෝත්‍ර ඇත්තෙම් මේ පාට ඇත්තෙම් මේ මේ කෑම ඇත්තෙම් මේ සැප දුක් වින්දෙම් මේ ආයුෂ කෙළවර කොට ඇත්තෙම් වීම්. ඒ මම එයින් චුතවූයෙම් මෙහි උපන්නෙමියි." මෙසේ ආකාර උද්දෙස සහිත නොයෙක් ආකාර පෙර විසූ කඳ පිළිවෙළ සිහිකරයි. ඊට හේතු කවරේද? භද්දාලිය, ශාසතෘශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේම වෙයි.

15. "ඒ භික්ෂුව මෙසේ සිත එකගවූ කල්හි, පිරිසිදුවූ කල්හි, හාත්පසින් පිරිසිදුවූ කල්හි, කෙලෙස් රහිත කල්හි, කෙලෙස් උවදුරු නැති කල්හි, මොලොක්වූ කල්හි, කටයුත්තට සුදුසුව පැවති කල්හි, ස්ථිරව සිටි කල්හි, නොසැලෙන කල්හි. ඒ භික්ෂුව පිරිසිදු මිනිස් බව ඉක්මවූ දිවැසින් චුතවන (මැරෙන) උපදින හීන(පහත්) ප්‍රණීත(උසස්) සුවර්ණ (හොඳ පාට ඇති) දුර්වර්ණ (නරක පාට ඇති) යහපත් ගති වලට ගියාවූ, අයහපත් ගතිවලට ගියාවූ, කර්මයට අනුව උපදින සත්‍වයන් දකී. මේ සත්‍වයෝ කාය දුශ්චරිතයෙන් යුක්තවූහ. වාග්දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූහ. මනෝ දුශ්චරිතයෙන් යුක්තවූහ. ආර්‍ය්‍යයන්ට ගරහන්නෝ වූහ. මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකයෝ වූහ. මිථ්‍යාදෘෂ්ටි කර්ම සමාදන්වූවෝ වූහ. ඔවුහු මරණින් මතු සැපයෙන් පහවූ නපුරුවූ දුක්වූ නිරයට පැමිණෙත්. නැතහොත් මේ පින්වත් සත්‍වයෝ කාය සුචරිතයෙන් යුක්ත වූහ. වාග් සුචරිතයෙන් යුක්ත වූහ. මනෝ සුචරිතයෙන් යුක්ත වූහ. ආර්‍ය්‍යයන්ට නොගරහන්නෝ වූහ. සත්‍ය අදහන්නෝ වූහ. සත්‍ය ඇදහීම් සමාදන් වූවෝ වූහ. ඔවුහු මරණින් මතු යහපත් ගති ඇති සවර්ගලෝකයට පැමිණියෝයි. මෙසේ පිරිසිදුවූ මිණිස් ඇස ඉක්මවූ දිවැසින් චුතවන උපදින සත්‍වයන් දකී. මෙසේ පිරිසිදුවූ මනුෂ්‍යත්‍වය ඉක්ම සිටියාවූ දිවැසින් චුත වන්නාවූද උපදින්නාවූද පහත්වූද උසස්වූද ලක්ෂණවූද අවලක්ෂණවූද හොඳ ලොවට ගියාවූද නරක ලොවට ගියාවූද කම්වූ පරිදි මියපරලොව ගිය සත්‍වයන් දනී, ඊට හේතු කවරේද? භද්දාලිය, ශාස්තෘශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේම වෙයි.

16. "ඒ භික්ෂුව මෙසේ සිත එකගවූ කල්හි, පිරිසිදුවූ කල්හි, කෙලෙස් රහිත වූ කල්හි, කෙලෙස් උවදුරු නැති කල්හි, මොලොක් කල්වූහි, කටයුත්තට සුදුසුව පැවති කල්හි, ස්ථිරව සිටි කල්හි, නොසැලෙන කල්හි, ආශ්‍රවයන්ක්ෂය කරන නුවණ පිණිස සිත නමයි, (යොමුකරයි). ඒ භික්ෂුව මේ දුකයයි ඇති සැටියෙන් දනී. මේ දුක් ඉපදීමේ හේතුවයයි ඇති සැටියෙන් දනී. මේ දුක් නැතිකිරීම යයි ඇති සැටියෙන් දනී. මේ දුක් නැති කිරීමේ මාර්ගයයි ඇති සැටියෙන් දනී. මේ ආශ්‍රවයයි තතු ලෙස දනී. මේ ආශ්‍රවයන්ගේ හේතුවයයි තතු ලෙස දනී. මේ ඒ ආශ්‍රවයන් නැති කිරීමයයි තතු ලෙස දැනගනී. මේ ආශ්‍රවයන් නැති කිරීමට පමුණුවන පිළිවෙත යයි තතු ලෙස දනී. මෙසේ දන්නාවූ ඒ භික්ෂුවගේ කාමාසාවයෙන් (කාමයේ ඇල්මෙන්) ද වෙන් වෙයි. භව (භවයේ ඇල්මෙන්) ආසාවයෙන්ද වෙන් වෙයි. අවිජ්ජාසවයෙන් (මෝහයෙන්) ද වෙන්වෙයි. සිත

ඔවුන්ගෙන් වෙන්ව ගිය කල (ඔවුන්ගෙන්) වෙනස්විය යන දැනීම ඇති වෙයි. (එවිට) ඉපදීම නැතිකරණ ලද්දී වෙයි. කටයුත්ත කරන ලද්දීවෙයි. බඹසර (ශ්‍රේෂ්ඨ හැසිරීමෙහි) වාසය කිරීම අවසන කරණ ලද්දී වෙයි. කටයුත්ත කරණ ලද්දේ වෙයි. මේ ආත්ම භාවයෙන් පසු නැවත ඉපදීමක් නැතැයි දැන ගණී. ඊට හේතු කවරේද? භද්දාලිය, ශාස්තෘශාසනයෙහි ශික්ෂාව සම්පූර්ණ කරන්නාහට එය එසේම වෙයි.

17. ,මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් භද්දාලි භික්‍ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කීය. "ස්වාමීනි, යම් හෙයකින් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්‍ෂුවක් වෙත සුළු වරදක්වෙත්ද එම සුළු වරදෙහිද නිග්‍රකොට හික්මවත්. ඊට හේතු කවරහුද? එයට ප්‍රත්‍යය (කරුණු) මොනවාද? ස්වාමීනි, යම් හෙයකින් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්‍ෂුවක් නැවත නැවත අවවාද කොට නොහික්ම වත්. ඊට හේතු කවරහුද? එයට ප්‍රත්‍යය (කරුණු) මොනවාද?."

"භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්‍ෂුවක් නිතර ඇවැත්වලට පැමිණෙන්නේක් වෙයි. ඇවැත් බහුල වූවෙක් වෙයි. භික්‍ෂුන් විසින් අවවාද කරන ලද්දාවූ ඒ භික්‍ෂුව අන් කරුණකින් ඒ කාරණය වසා දමයි. කථාව අන් අතකට හරවයි. කෝපය, ද්වෙෂය, නොසතුට ඇති කරයි. මනා කොට නොපවතී. ඉක්මණින් ඇවතෙන් නැගී සිටීමට කැමති ඇත්තෙක් නොවෙයි. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද, එය නොකරමියි කියයි. භද්දාලිය, එකල්හි භික්‍ෂුන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. "ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂුව නිතර ඇවැත් වලට පැමිණෙන්නෙක, ඇවැත් බහුල වූවෙක, භික්‍ෂුන් විසින් අවවාද කරන ලද්දාවූ ඒ භික්‍ෂුව අන් කරුණකින් ඒ කාරණය වසාදමයි. කථාව අන් අතකට හරවයි. කෝපයද, ද්වෙෂයද, නොසතුටද, ඇතිකරයි. මනාකොට නොපවතී. මනා පැවැත්මට අනුව නොපවතී. ඉක්මණින් ඇවතින් නැගී සිටීමට කැමති ඇත්තෙක් නොවෙයි. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද, එය කරමියි නොකියයි. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂුවගේ මේ අධිකරණය (නඩුව) යම්සේ වහා නොසංසිඳේද එසේ ඒ ඒ ආකාරයෙන් කල් දම දමා විනිශ්චය කිරීම යෙහෙක යයි සිතා, භද්දාලිය භික්‍ෂුහු යම්සේ ඒ භික්‍ෂුවගේ මේ අධිකරණය වහා නොසංසිඳේද ඒ ඒ ආකාරයෙන් කල් දම දමා විනිශ්චය කරත්."

18. "භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්‍ෂුවක් නිතර ඇවැත් වලට පැමිණෙන්නේ වෙයිද, ඇවැත් බහුල වූවෙක් වෙයිද, ඒ භික්‍ෂුව භික්‍ෂුන් විසින් අවවාද කරණ ලද්දේ අන් අරුණකින් කරුණවසා නොදමයිද, කථාව අන් අතකට නොහරවයිද, කෝපය, වෛෂය, නොසතුට, ඇති නොකරයිද මනා කොට පවතීද, මනාපැවතුම් අනුව පවතියිද, ඉක්මණින් ඇවැතින් නැගී සිටීමට කැමති වෙයිද, යමකින් සංයා සතුටුවෙයිද එය කරමියි කියයිද, භද්දාලිය, එකල්හි භික්‍ෂුන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. .ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂුව නිතර ඇවැත්වලට පැමිණෙන්නෙක, ඇවැත් බහුල වූවෙක, ඒ භික්‍ෂුව භික්‍ෂුන් විසින් අවවාද කරණ ලද්දේ අන් කරුණකින් කරුණ වසා නොදමයි. කථාව අන් අතකට නොහරවයි. කෝපයද, වෛෂයද, නොසතුටද , ඇති නොකරයි. මනාකොට පවතී. මනා පැවතුමට අනුව පවතී. ඉක්මණින් ඇවැතින් නැගීසිටීමට කැමති වෙයි. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද, එය කරමියි කියයි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය (නඩුව) යම් සේ වහා සංසිඳේද ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්චය කිරීම යහපත් යයි සිතා, භික්‍ෂුහු යම් සේ ඒ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය වහා සංසිඳේද ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්චය කරත්.

19. "භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවක් වරින් වර ඇවැත්වලට පැමිණෙන්නේ වෙයිද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ නොවෙයිද, ඒ භික්ෂුව භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරන ලද්දේ අන් කරුණකින් කරුණ වසා දමයිද. කථාව අන් අතකට හරවයිද, කෝපය, ද්වේෂය, නොසතුට, ඇති කරයිද, මනාකොට නොපවතීද, මනා පැවැත්මට අනුව නොපවතීද, ඉක්මණින් ඇවැතින් නැගී සිටීමට කැමති නොවෙයිද. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද, එය කරමියි නොකියයිද, භද්දාලිය, එහි භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. .ඇවැත්ති, මේ භික්ෂුව වරින්වර ඇවැත්වලට පැමිණෙන්නෙක, ඇවැත් බහුල නොවූවෙක, ඒ භික්ෂුව භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරණ ලද්දේ අන් කරුණකින් කරුණ වසා දමයි. කථාව අන් අතකට හරවයි. කෝපයද, ද්වේෂයද, නොසතුටද ඇති කරයි. මනාකොට නොපවතියි. මනා පැවැත්මට අනුව ඉක්මණින් ඇවතෙන් නැගී සිටීමට කැමති නොවෙයි. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද, එය කරමියි නොකියයි. ඇවැත්ති මේ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය වහා නොසංසිඳේද, ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්වය කිරීම යෙහෙක" කියාය. (ඉකිබිති) භද්දාලිය, භික්ෂූහු යම් සේ ඒ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය වහා නොසංසිඳේද, ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්වය කරත්.

20. "භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවක් වරින් වර ඇවැත්වලට පැමිණෙන්නේ වෙයිද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ නොවෙයිද, ඒ භික්ෂුව භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරන ලද්දේ අන් කරුණකින් කරුණ වසා නොදමයිද, කථාව අන් අතකට නොහරවයිද, කෝපය, ද්වේෂය, නොසතුට ඇති නොකරයිද මනාකොට පවතීද, මනා පැවතුමට අනුව පවතීද, ඉක්මණින් ඇවතින නැගී සිටීමට කැමති වෙයිද, යමකින් සංඝයා සතුටුවෙයිද, එය කරමි කියයිද. භද්දාලිය, එහි භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ඇවැත්ති, මේ භික්ෂුව වරින් වර ඇවැත්වලට පමිණෙන්නෙක. ඇවැත් බහුල නොවූවෙක, ඒ භික්ෂුව භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරන ලද්දේ අන් කරුණකින් වසා නොදමයි. පිටතින් කථා ඉදිරිපත් නොකරයි. කෝපයද, ද්වේෂයද, නොසතුටද ඇති නොකරයි. මනා කොට පවතියි. මනා පැවතුමට අනුව පවතියි. ඉක්මණින් ඇවැතින් නැගීසිටීමට කැමති වෙයි. යමකින් සංඝයා සතුටු වෙයිද එය කරවමියි කියයි. ඇවැත්ති, මේ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය යම්සේ වහා සංසිඳේද, ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්වය කිරීම යෙහෙක කියායි, (ඉක්බිති) භද්දාලිය, භික්ෂූහු යම්සේ ඒ භික්ෂුවගේ මේ අධිකරණය වහා සංසිඳේද ඒ ඒ ආකාරයෙන් විනිශ්වය කරත්.

21. "භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවක් ආචාර්‍ය්‍ය උපාධ්‍යායයන් ඇති සුලු භක්තියකින් සුලු ආදරයකින් මහණ කම් කරයිද, භද්දාලිය, එහි භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ඇවැත්ති, මේ භික්ෂුතෙම ආචාර්‍ය්‍ය උපාධ්‍යායයන් කෙරෙහි ඇති සුලු භක්තියකින් සුලු ආදරයකින් මහණකම් කරයි. භක්ති මාත්‍රයෙන් ප්‍රේම මාත්‍රයෙන් මහණ කම් කරයි. "(කියායි.)

22. "භද්දාලිය, යම්සේ පුරුෂයෙකුගේ එක් ඇසක්වේද, ඔහුගේ මිත්‍රයන් හා එක ලේ ඇති නෑයෝ ඔහුගේ යම් ඇසක් වීද එයින් නොපිරිහෙවයි ඒ එක ඇස රක්නාහුද, භද්දාලිය, එමෙන්ම මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවක් භක්ති මාත්‍රයකින් හා ප්‍රේම මාත්‍රයකින් මහණ කම් කරයි. භද්දාලිය, එහි භික්ෂූන්ට මෙබඳු සිතක් වෙයි. ඇවැත්ති, මේ භික්ෂුව භක්ති මාත්‍රයකින් ප්‍රේම මාත්‍රයකින් මහණ කම් කරයි. ඒ භික්ෂුවගේ යම් භක්තිමාත්‍රයක් ප්‍රේමමාත්‍රයක් වීද එයින්ද

නොපිරිහෙවයි. නැවත නැවත අවවාද කරන්නෙමු (කියායි.) භද්දාලිය, යම් හෙයකින් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවකට නැවත නැවත අවවාද කරයි නම් මේ ඊට හේතුව වේ. මේ ප්‍රත්‍යයවේ. භද්දාලිය, යම් හෙයකින් මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් භික්ෂුවකට එසේ නැවත නැවත අවවාද නොකරත් නම් මේ ඊට හෙතුවයි. ප්‍රත්‍යයයි.

23. "ස්වාමීනි, යම් හෙයකින් පෙර ශික්ෂාපද ස්වල්පයක් වූහ. බොහෝ භික්ෂූහු රහත්වූහ. ඊට හේතු කවරේද? ප්‍රත්‍යය කවරේද? දැන් ශික්ෂාපද බොහෝ වෙත්. භික්ෂූන් ටික දෙනෙක් රහත් වෙත්. භික්ෂූන් ටිකදෙනෙක් රහත් වෙත්. ඊට හේතු කවරේද? ප්‍රත්‍යය කවරේද?,

"භද්දාලිය, එය එසේ වෙයි. භික්ෂූන් ධර්මයෙන් පිරිහෙන කල්හි, ශික්ෂාපද බොහෝ වෙත්. භික්ෂූහු ස්වල්ප දෙනෙක් රහත් වෙත්. භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි සංඝයා කෙරෙහි ආශ්‍රවයන්ට හේතුවූ ඇතැම් කරුණු පහළ නොවෙත්ද, ඒතාක් ශාස්තෲන් වහන්සේ ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද නොපනවත්, භද්දාලිය, යම් දිනක පටන් සංඝයා කෙරෙහි ආශ්‍රවයන් හේතුවූ කරුණු ඇති වෙත්ද, ශාතෲන් වහන්සේ ඒ වැරදි නැති කරණු පිණිස ශ්‍රාවකයින්ට ශික්ෂාපද පනවත්.

"භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි සංඝයා යම්තාක් බොහෝ බවට නොපැමිණියේද, ඒතාක් සංඝයා අතර වැරදි පහළ නොවෙත්. භද්දාලිය, යම් දිනෙක පටන් සංඝයා බොහෝ බවට පැමිණියේද, ඉක්බිති මේ ශාසනයෙහි ඇතැම් වැරදි ඇති වෙත්. ඉකිබිති ශාසාතෲන් වහන්සේ ඒ වැරදි නැති කරණු පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පනවත්.

"භද්දාලිය, යම් තාක් සංඝයා ලාභයෙන් සත්කාරයෙන් මත්බවට නොපැමිණේද ඒතාක් මේ ශාසනයෙහි සංඝයා අතර වැරදි ඇති නොවෙත්. භද්දාලිය, යම් දිනෙක පටන් සංඝයා ලාභයෙන් සත්කාරයෙන් මත්බවට පැමිණේද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා අතර ඇතැම් වැරදි ඇති වෙත්. එකල්හි මේ ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ දොෂයන් නැති කිරීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවත්.

"භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි සංඝයා යම්තාක් යසසින් මත්බවට නොපැමිණේද ඒ තාක් සංයා අතර වැරදි පහළ නොවෙත්. භද්දාලිය, යම් දිනක පටන් සංයා යසසින් අග්‍ර බවට පැමිණේද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංයා අතර ඇතැම් වැරදි ඇති වෙත්. එකල්හි ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ දෝෂයන් නැති කිරීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පනවත්."

"භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි සංඝයා යම් තාක් බොහෝ ග්‍රන්ථධූර (ඉගෙනගත්) බවට නොපැමිණේද, ඒ තාක් සංඝයා අතර වැරදි පහළ නොවෙත්. භද්දාලිය, යම් දිනක පටන් සංඝයා (පොතපතෙහි) දැනීමෙන් පණ්ඩිත බවට පැමිණේද, එකල්හි මේ ශාසනයෙහි සංඝයා අතර වැරදි පහළ වෙත්. එකල්හි, ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ දෝෂයන් නැති කිරීම පිණිස ශ්‍රාවකයන්ට ශික්ෂාපද පණවත්."

"භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි සංඝයා යම්තාක් <u>කල් ගිය බවට</u> නොපැමිණේද ඒතාක් සංඝයා අතර වැරදි පහළ නොවෙත්.

“භද්දාලිය, යම් දිනෙක පටන් සංඝයා කල්ගිය බවට පැමිණේද, එකල්හි ශාසනයෙහි සංඝයා අතර ඇතැම් වැරදි ඇතිවෙත්. ඉක්බිති, ශාස්තෲන් වහන්සේ ඒ වැරදි නැති කරණු පිණිස ශ්‍රාවකයින්ට ශික්ෂාපද පනවත්.”

24. “භද්දාලිය, යම් දිනක මම තොපට අජානීය අශ්වයාගේ උපමාව දේශණා කෙළෙම්ද ඒ කාලයෙහි තොපි ස්වල්ප දෙනෙක් වූහ. භද්දාලිය, එය (උපමාව) ඔබට මතක ඇත්තෙහිද?,”

“නැත. ස්වාමීනි,”

“භද්දාලිය, එය කුමක් නිසාදැයි සිතන්නෙහිද?,

“ස්වාමීනි, ඒ මම ශාස්තෲ ශාසනයෙහි බොහෝ කාලයක් ශික්ෂාපද නොපුරන්නෙක් වීම්ද?, (ඒ නිසායයි සිතමි).”

“භද්දාලිය, හේතුව එය පමනක්ම නොවේ. එයම ප්‍රත්‍යය (කරුණු) නොවේ.

“භද්දාලිය, කාලයක් තිස්සේ ඔබගේ සිත මම දුටුවෙමි. ඔබගේ සිත මගේ සිතින් පිරිසිඳ දැන ගන්නා ලද්දේය. “මේ හිස් පුරුෂ තෙම මා ධර්‍මය දේශනා කරන කල්හි අර්‍ථයෙන් යුක්ත කොට සිතෙහි තබා නොගනී සියල්ල සිතට ඇතුලත් කරනොගනී කන් යොමා බණ නොඅසයි. භද්දාලිය, නැවතත් අජානීය අශ්වය උපමාකළ ධර්‍ම ක්‍රමය ඔබට දෙසමි. එය අසව. මනා කොට මෙනෙහි කරව. මම කියන්නෙමි”,

“එසේය, වහන්සැ”,යි ආයුෂ්මත් භද්දාලිය භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේය.

25., “භද්දාලිය, යම්සේ දක්ෂ අශ්වයන් දමනය කරන්නෙක් යහපත් ආජානීය අශ්වයකු ලැබ පළමුකොට කටකලියාව දැමීමේ හික්මවීම කරයි. ඒ කටකලියාව දැමීමේන් හික්මවනු ලබන අශ්වයාගේ පෙර නොකරනු ලැබූ දෙයක් කරන කල්හි යම් යම් දැගලුම් නොහික්මුම් ඇතිවෙත් . හික්මවීම නිසා ඒ කාරණයෙන් හික්මෙන්නේය.”

“භද්දාලිය, යම් හෙයකින් යහපත් ආජානීය අශ්වතෙම නිතර හික්මවීමෙන් පිළිවෙලින් හික්මවීමෙන් ඒ කාරණයෙන් හික්මුනේ වේද අශ්වයන් දමනය කරන්නා ඒ අශ්වයා නැවත යුගය (-වියකර) තැබීමෙහි හික්මවයි, ඒ විය කර තැබීම පුරුදු කරන කල්හිද, පෙර නොකරන ලද දෙයක් කරවනු ලබන අශ්වයගේ යම් යම් දැගලුම් නොහික්මුම් ඇතිවෙත්. ඒ අශ්වයා නිතර කිරීමෙන් පිළිවෙලින් කිරීමෙන් එහිද හික්මෙන්නේය.”

“භද්දාලිය, යම් හෙයකින් යහපත් අජානීය අශ්ව තෙම නිතර කිරීමෙන්, පිළිවෙලින් කිරීමෙන් එහි හික්මුණේ වෙයිද, අශ්වයන් දමනය කරන්නා ඒ අශ්වයා නැවත සිවුපා එකට ඔසවා තැබීමෙහිද, (බිම වැටුනු දෙයක් ගත හැකිසේ) නැමීමීමෙහිද, කුර අගින් යාමෙහිද, සීඝ්‍ර ධාවනයෙහිද, (යුදයෙහි ඇතිවන) ශබ්දයන්ට බිය නොවීමෙහිද, රජු විසින් දතයුතු ගුණයෙහිද, අශ්වරාජ වංශයෙහිද, ජවසම්පත්තියෙහි(-ශ්‍රේෂ්ඨ වේගයෙහි) ශ්‍රේෂ්ඨ අශ්වයෙක් වීමෙහිද, මෘදුවචනයට කීකරු වීමෙහිද, (යන කරුණු දසය) පුරුදු කරවයි.

ජවසම්පත්තියෙහි හික්ම වීමෙහිද ශ්‍රේෂ්ඨ අශ්වයෙක් කිරීමෙහිද, මෘදු වචනයට කීකරු කිරීමෙහිද පෙර නොකළ දෙයක් කරන අශ්වයාටද යම් යම් දැඟලීම් නොහික්මීම ඇතිවෙත්මය, ඒ අශ්වයා නිතර කිරීමෙන් පිළිවෙළින් කිරීමෙන් එහි හික්මෙන්නේය, භද්දාලිය, යම් හෙයකින් අශ්වතෙමෙ නිතර කිරීමෙන් පිළිවෙළින් කිරීමෙන් එහි හික්මෙන්නේය. භද්දාලිය, යම් හෙයකින් අශ්වතෙම නිතර කිරීමෙන් පිළිවෙළින් කිරීමෙන් අශ්වයා හික්මුනේවෙයිද අසුන් දමනය කරන්නා නැවත ඒ අශ්වයා තැලීම් විදීම් ආදි අශ්ව දමනය කර්‍ම විශේෂයට ඇතුලත් කරයි. (-යොදවයි) භද්දාලිය , මේ දශ අඞ්ගයන්ගෙන් යුත් යහපත් ආජානීය අශ්වයා රජුන්ට සුදුසුවේ රජු විසින් පරිභෝග කළ යුතුවේ. රජුගේ අඞ්ගය යන සඞ්ඛ්‍යාවට ඇතුළත් වෙයි.

26. "භද්දාලිය, එමෙන්ම දසවිද ධර්‍මයන්ගෙන් යුත් භික්ෂුව ආහුනෙය්‍ය (-දුරසිට ඇවිත් පිදියයුතු) වෙයි, පාහුණෙය්‍ය (-අභිනව දෙයින් පිදියයුතු) වෙයි, දක්ෂිණෙය්‍ය (-පින් කැමතිව පිදියයුතු) වෙයි, වැඳිය යුතුවෙයි, ලෝකයාට උතුම් පිංකෙතවෙයි, කවර දසයකින්ද, භද්දාලිය, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුතෙම අසේඛ (- හික්මීම අවසානවූ) සම්මාදිට්ඨියෙන් (-යහපත් දැකීමෙන්) යුතු වෙයි, අසෙඛ සම්මා සඞකප්පයෙන් (-යහපත් කල්පනාවෙන්) යුතු වෙයි, අසෙඛ සම්මාවාචායෙන් (-යහපත් වචනයෙන්) යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මාකම්මන්ත යෙන් (-යහපත් කර්‍මාන්තයෙන්) යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මා ආජීවයෙන් (-යහපත් දිවිපැවැත්මෙන්) යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මා වායාමයෙන් (-උත්සාහයෙන් යුක්තවෙයි) යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මා සතියෙන් (-යහපත් සිහියෙන් යුතුවෙයි. අසේක සම්මාසමාධියෙන් (-යහපත් සිත එකඟ කිරීමෙන්) යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මාඤාණයෙන් යුතුවෙයි. අසෙඛ සම්මා විමුක්තියෙන් යුතුවෙයි. භද්දාලිය, මේ දසවිධ ධර්‍මයෙන් යුත් භික්ෂුව ආහුණෙය්‍ය (-දුරසිට ඇවිත් පිදියයුතු) වෙයි, පාහුණෙය්‍ය (-අභිනව දෙයින් පිදියයුතු) වෙයි. දක්ඛිණෙය්‍ය (-පින් කැමතිව පිදියයුතු) වෙයි, වැඳියයුතු වෙයි, ලොවට උතුම් පින් කෙත වෙයි."

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය දෙසූ සේක. සතුටු සිත් ඇති ආයුෂ්මත් භද්දාලිය භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ කීමට සතුටු විය.

පස්වෙනිවූ භද්දාලිය සූත්‍රය නිමි. (2-5)

Read English Translation :

http://www.mahindarama.com/e-tipitaka/Majjhima-Nikaya/mn-65.htm